

سنچش رضایتمندی شهروندان از عملکرد شهرداری با رویکرد حکمرانی خوب شهری (مطالعه موردی: شهر کیاسر)

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۹۵/۱۱/۲۷

تاریخ دریافت مقاله: ۹۵/۰۶/۱۶

کمیل عبدی^{*} (دکتری گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری و عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران)
مریم جعفری مهرآبادی (استادیار دانشگاه گیلان)
مصطفی صفائی رینه (دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه تهران)
شمیلا الله یاری (کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه گیلان)

چکیده

در جهان امروز با بهبود فن‌آوری و مهارت‌های ارتقایی، انتظارات شهروندان از مدیران شهری افزایش پیدا می‌کند. از این جهت است که شهرداری‌ها سعی می‌کنند تا انتظارات شهروندان را بشناسند و کیفیت فرآیند ارائه خدمات را بهبود بخشدند و همچنین میزان رضایت آن‌ها را مورد سنجش قرار دهند. در پی چاره‌جوبی برای حل مشکل شهروندان و بهبود مدیریت شهری رویکردهای مختلفی ارائه شده است که یکی از این رویکردها «حکمرانی خوب شهری» است. هدف پژوهش حاضر سنجش میزان رضایت شهر کیاسر از عملکرد مدیران شهری و شهرداری می‌باشد. روش انجام پژوهش توصیفی- تحلیلی است و جزو تحقیقات کاربردی به شمار می‌رود. شاخص‌های سنجش حکمرانی خوب شهری از منابع اسنادی استخراج شده است. حجم نمونه با استفاده از روش پیش آزمون (Pre Test) به تعداد ۲۵۰ نمونه انتخاب شده است و نمونه‌گیری به صورت تصادفی ساده بوده است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در شهر کیاسر در وضعیت متوسط قرار دارند و در بعد عدالت اجتماعی، شفافیت و پذیرای و پاسخ‌ده بودن به شهروندان وضعیت مناسب نیست. همچنین برای بررسی روابط بین ابعاد و حکمرانی خوب شهری از مدل‌سازی ساختاری و تحلیل مسیر استفاده شده است. نتایج حاکی از این است که در بین شاخص‌های استخراج شده شاخص پذیرای و پاسخ‌ده بودن با ضریب ۰,۹۱۷ بیشترین تأثیر و شاخص مشارکت با ضریب ۰,۷۴۳، کمترین تأثیر را در حکمرانی خوب شهری در شهر کیاسر دارد.

واژه‌های کلیدی: مدیریت شهری، حکمرانی خوب شهری، رضایت مندی، کیاسر

* نویسنده رابط: komeil.abdi69@gmail.com

مقدمه

افزایش سریع جمعیت، توأم با گسترش سریع شهرنشینی و شهری شدن، مشکلات فراوانی را در کشورهای مختلف پیش روی سیاست‌گذاران و مسئولین به خصوص مدیران شهری و دست‌اندرکاران بدنه سیستم شهری به جا گذاشته است. طبق گزارش سازمان ملل در سال ۲۰۰۷ برای اولین بار در تاریخ بیش از نیمی از جمعیت جهان یعنی حدود ۳/۵ میلیارد نفر در شهرها زندگی می‌کنند که این رخداد به ۶۵٪ درصد در سال ۲۰۳۰ و به حدود ۷۰٪ در سال ۲۰۵۰ خواهد رسید. این میزان برای کشورهای در حال توسعه به خصوص آسیا شتاب بیشتری را نشان می‌دهد به طوری که جمعیت شهری قاره آسیا از ۳۱٪ در سال ۱۹۵۰ به ۶۰٪ در سال ۲۰۰۹ رسیده است (علیزاده و دیگران، ۱۳۹۴: ۱۰۶).

این روند در کشورهای در حال توسعه از جمله ایران همواره با مشکلات فراوانی روبرو بوده و پیامدهای منفی بسیاری داشته است. تهدید جدی کیفیت محیط‌زیست، افزایش فقر شهری و تشکیل مناطق حاشیه‌نشین، کمبود زیرساخت‌ها و خدمات شهری از قبیل تأمین آب و مسکن، نابرابری‌های اقتصادی و اجتماعی و مسائل متعدد دیگر در کشورهای در حال توسعه، به دلیل افزایش جمعیت در مناطق شهری به صورت حادتری بروز یافته است که خود چالش عمده‌ای برای مدیریت شهری محسوب می‌شود. نظام مدیریت سنتی در مناطق شهری توانایی حل مسائل و معضلات شهری و پاسخگویی به تحولات سریع شهرنشینی و نیازهای ساکنان شهرها را ندارد (موحد و دیگران، ۱۳۹۴: ۱۴۸). مدیریت شهری در آینده به طور اعم و در قرن بیست و یکم به طور اخص با چالش‌هایی مواجه خواهد بود؛ چالشی که خود برآمده از تغییر و تحولات فناورانه، جمعیتی، اقتصادی و سیاسی و بین‌المللی است. امروزه در دنیا پذیرفته شده است که توسعه پایدار شهرها در صورتی تحقق می‌یابد که اهداف مردم‌سالاری، برابری در خدمات رسانی و حفظ محیط‌زیست با شکل‌گیری مدیریت واحد شهری و با رعایت اصول علوم روز شهرسازی، حمل و نقل شهری و تقسیم عادلانه منابع و درآمد شهری توأمان دنبال شود (آدینه‌وند و دیگران، ۱۳۹۱: ۴۲). افزایش سریع جمعیت توأم با گسترش شهرنشینی و رشد و توسعه روز افرون شهرها بهویژه از دهه ۱۹۵۰ میلادی مشکلات فراوانی در کشورهای مختلف بهویژه کشورهای جهان سوم ایجاد کرده که این خود موجب گشته سیستم مدیریتی شهر با چالش‌ها و تنگناهایی مواجه گردد. در سیستم مدیریت شهری نوین برای رفع این مشکلات و چالش‌ها در زندگی شهری، الگوهای متعددی ارائه شده است. یکی از این الگوهای که مدل غالب در مدیریت شهری محسوب می‌شود، الگوی حکمرانی شهری است (زیاری و دیگران، ۱۳۹۲: ۷۰). با مطرح شدن رویکرد «حکمرانی شهری خوب شهری» در

مدیریت شهری طی دهه اخیر، اثرباری همه ارکان تأثیرگذار شهری بر مدیریت شهر، با تمام سازوکارهایی که به سوی تعالی شهر و شهروندان حرکت کنند، به طور جدی مورد تأکید قرار گرفته است. محوریت این رویکرد در مدیریت شهری بر مبنای توسعه‌ای مردم‌سالار و برابر خواهانه، برای تأثیرگذاری تمامی نیروهای ذینفع و ذی‌نفوذ در اداره امور شهرها و همچنین پاسخگویی به تمامی نیازهای این گروه است (آدینه‌وند و دیگران، ۱۳۹۱: ۴۲). توسعه پایدار شهری باید اصل راهنمای سیاست‌گذاری و حکمرانی شهری باشد. این به معنای جست‌وجوی سیاستی است که با موفقیت به رشد سریع اقتصادی دست یابد و به توزیع مجدد درآمدها بپردازد. به علاوه، مبارزه‌ای است برای کاهش نابرابری‌های اجتماعی و به منظور ترویج انسجام اجتماعی و سیاسی و نیز دستیابی به حفظ محیط‌زیست (هال و فایفر، ۱۳۹۴: ۲۱۸). حکمرانی شایسته به‌وسیله حکومت محلی به عنوان تلاش هماهنگ در نظر گرفته می‌شود و جامعه مدنی و بخش خصوصی، توسعه پایدار را به مثابه اهداف اصلی خود تلقی می‌کنند. این تلاش باید افراد، گروه‌ها، شرکت‌های منفرد و تعداد زیادی از نهادهای دولتی و محلی را در برگیرد (همان، ۲۱۸). بحث پیرامون حکمرانی خوب شهری طی چند دهه اخیر در جهان خصوصاً توسط برنامه توسعه سازمان ملل و همچنین توسط بانک جهانی مطرح شده است. در کشور ما مدت زیادی نیست که این موضوع وارد ادبیات مدیریتی شده است و بیشتر بررسی‌ها در زمینه ترجمه متون مختلف صورت گرفته است که به مبانی نظری حکمرانی خوب پرداخته شده است. هدف این مقاله سنچش میزان رضایتمندی شهروندان از عملکرد شهرداری با رویکرد حکمرانی خوب شهری است.

شهر کیاسر تنها نقطه شهری بخش چهاردانگه است که در فاصله ۷۱ کیلومتری جنوب شرقی مرکز استان مازندران یعنی شهر ساری قرار گرفته است. کیاسر در سال ۱۳۷۲ به شهر تبدیل شده است و به عنوان مرکز بخش به روستاهای اطراف به صورت مستقیم و غیرمستقیم خدمات‌دهی می‌کند (مهندسین مشاور سامان اندیش شهر و روستا، ۱۳۹۴). در این مقاله سعی شده است، شاخصه‌های مهم حکمرانی خوب شهری را که حال جایگاه آن در توسعه و مدیریت شهری مورد تأیید همگان قرار گرفته است و اجرای بهتر و ارتقای آن باید وظیفه اصلی سال‌های آتی باشد را مورد مطالعه قرار دهد و با استفاده از معرفه سازی از مؤلفه‌های کلان حکمرانی خوب شهری، میزان رعایت اصول حکمرانی خوب شهری را در شهرداری کیاسر و میزان رضایتمندی شهروندان را از عملکرد شهرداری کیاسر، بررسی کنیم. با توجه به مطالعات انجام‌شده بر اساس رویکرد حکمرانی خوب شهری شش مؤلفه مشارکت^۱،

^۱ Participation

اثربخشی و کارایی^۱، مسئولیت و پاسخگویی^۲، شفافیت^۳، پذیرا و پاسخ ده بودن^۴ و عدالت^۵ مهم‌ترین شاخص‌های این مدیریت هستند که در این مقاله سعی شده است به طور اخص مورد مطالعه قرار گیرند؛ که تا چه حد این پارامترها در مدیریت شهری کیاسر رعایت و به کار گرفته می‌شوند. سؤالاتی که این پژوهش به دنبال پاسخگویی به آن بوده است عبارت است از:

۱- عملکرد شهرداری شهر کیاسر با توجه به شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در چه سطحی قرار دارد؟

۲- آیا بین شاخص‌های (مشارکت، اثربخشی و کارایی، مسئولیت و پاسخگویی، شفافیت، پذیرا و پاسخ ده بودن و عدالت) با حکمرانی خوب شهری در شهر کیاسر رابطه معناداری وجود دارد؟

۳- مهم‌ترین عوامل مؤثر بر رضایتمندی شهروندان از عملکرد شهرداری شهر کیاسر (با توجه به شاخص‌های حکمرانی خوب شهری) به ترتیب اولویت کدام است؟

در خصوص رضایت مشتریان و تکریم ارباب رجوع در ادارات و سازمان‌های دولتی و خصوصی، تحقیقات زیادی صورت پذیرفته اما به حوزه مدیریت شهری و شهرداری در چارچوب حکمرانی خوب شهری کمتر پرداخته شده است که به برخی از جدیدترین و کاربردی‌ترین آن‌ها در اینجا اشاره می‌شود:

رهنما و اسدی در سال ۱۳۹۳ در مقاله‌ای با عنوان «تعیین وضعیت شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در شهر مشهد» به این نتیجه رسیدند که از نظر شهروندان، شاخص مشارکت، بهترین وضعیت و شاخص عدالت، مسئولیت و پاسخگویی بدترین وضعیت را داشته‌اند. از دید کارشناسان نیز، شاخص‌های پاسخگویی، بهترین وضعیت و جهت‌گیری توافقی نامناسب‌ترین حالت را نشان می‌دهند. مقایسه میانگین شاخص‌ها در مناطق مورد مطالعه نیز حاکی از یکسان بودن میانگین شاخص‌هاست؛ به جز شاخص قانونمندی و بینش راهبردی که در آن‌ها تأثیر مناطق بیشتر است.

تقی زاده و دیگران در سال ۱۳۹۲ تحقیقی با عنوان «بررسی میزان تحقق پذیری حکمرانی خوب شهری در شهرهای کوچک (مطالعه موردی: شهر استهبان)» انجام دادند. در این تحقیق به بررسی میزان تحقق پذیری شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در شهر استهبان پرداخته شده است. نتایج تحقیق بیانگر آن است که: ۱- میزان تحقق پذیری

¹ Responsiveness

² Responsibility

³ Transparency

⁴ Accountability

⁵ fairness

پاسخگویی، مسئولیت‌پذیری و شفافیت مدیران شهری به شهروندان در سطح پائینی قرار دارد، ۲- از نظر شهروندان، میزان کارایی و قانون مداری مدیران شهری در سطح بالا و قابل قبولی قرار دارد. همچنین آدینه‌وند در سال ۱۳۹۱ در پایان‌نامه خود با عنوان «ارزیابی عملکرد شهرداری‌های هشتگانه شهر اهواز در چهارچوب حکمرانی خوب شهری» به این موضوع پرداخته است. نتیجه این تحقیق نشان داده شهرداری‌های مناطق هشتگانه شهر اهواز دارای عملکرد مناسبی در چهارچوب حکمرانی خوب شهری نمی‌باشند. محقق به این نتیجه رسید که عدم درک مناسب از وضعیت شهر و همچنین برنامه‌ریزی نامناسب جهت بهبود آن از دلایل ضعف شهرداری‌های مناطق هشتگانه شهر اهواز است. یوساف و همکاران در سال ۲۰۱۶ در مقاله‌ای با عنوان «بررسی تأثیر حکمرانی خوب بر اعتماد شهروندان در پاکستان» با توزیع ۱۰۰۰ پرسشنامه در بین شهروندان که سن آن‌ها بالاتر از ۲۰ سال و حداقل تحصیلات آن‌ها بالاتر از دیپلم دبیرستان است به این نتیجه رسیده‌اند که ۵۳,۳٪ پاسخگویان نتایج رابطه حکمرانی خوب و اعتماد شهروندان و تعدیل اثرات منفی اقدامات غیراخلاقی را تأیید کردند (Yousaf et al,2016). آکگول در سال ۲۰۱۲ مقاله‌ای با عنوان «سنجش رضایت شهروندان از عملکرد شهرداری (مطالعه موردی: شهرداری قره‌شهر)» انجام داد. هدف این مقاله اندازه‌گیری سطح رضایت شهروندان از شهرداری قره‌شهر می‌باشد. اندازه‌گیری و مقایسه سطح اهمیت عملکرد شهرداری با استفاده از روش سروکوال بوده است. با توجه به نتایج تجزیه و تحلیل، سطح رضایت از خدمات شهرداری و در بعضی از موارد اهمیت عملکرد شهرداری با توجه به جنسیت، تحصیلات، وضعیت تأهل و سطح درآمد برای افرادی که در مناطق مختلف زندگی می‌کرند متفاوت بوده است. در این مقاله تفاوت معناداری بین سن و عوامل خدمات وجود ندارد و نگرش عمومی نسبت به شهرداری منفی است. شهروندان اظهار داشتند که خدمات شهرداری انتظارات آن‌ها را برآورده نمی‌سازد (Akgul,2012). استیوارت در سال ۲۰۰۶ در مقاله‌ای با عنوان «طرایحی شاخص‌های حکمرانی خوب شهری: اهمیت مشارکت شهروندان و ارزیابی آن در ونکوور» بیان داشته است که کسانی که در حال توسعه شاخص‌های حاکمیت خوب شهری هستند حداقل با چهار چالش عمدۀ: تعریف مفهوم، انتخاب معیار اندازه‌گیری، انتخاب و ارزیابی شاخص نمونه مواجه هستند که برای چالش‌های مطرح شده پیشنهادهای مرتبط با توسعه حکمرانی خوب شهری ارائه شده است (Stewart, ۲۰۰۶).

شهرداری

شهرداری یکی از نهادهای جامعه‌ی مدنی است که در قانون اساسی در چارچوب حاکمیت در عرصه‌های اجتماعی، محلی و شهری جزء و ساختار توسعه‌ای و مشارکتی کشور محسوب می‌شود. شهرداری یکی از ضرورت‌های نظام اجتماعی است، که الزاماً با ساختاری که تنها از طریق مداخله مردم امکان‌پذیر است نمایان می‌گردد. در واقع سازمان شهرداری به عنوان سازمان محلی و غیردولتی به منظور اداره امور محلی و ارائه خدمات لازم با هدف مدیریت و توسعه‌ی کالبدی، اقتصادی، اجتماعی در محدوده‌ی شهر و اطراف آن به وجود آمده است و وظیفه‌ی آن برآورده ساختن نیازهای مشترک شهروندان بوده که هرکدام از افراد به تنها‌ی قادر به برآورده ساختن آن‌ها نیستند (حکمت نیا و موسوی، ۱۳۸۶: ۲). امروزه همه سازمان‌ها (نظیر شهرداری‌ها) دریافت‌هاینند که رضایت مشتری، ضامن بقای سازمان است. اهمیت و توجه به این امر تا بدان جاست که افزایش تعداد، جذب و حفظ مشتریان و دستیابی به سود بیشتر در ازای ارائه خدمات باکیفیت، از نگرانی‌های مستمر مؤسسات و شرکت‌های خدمات رسان می‌باشد. مؤلفه‌هایی از قبیل کیفیت انجام امور، نحوه رفتار و برخورد با ارباب‌رجوعان، هزینه‌های انجام خدمات، شفافیت و اطلاع‌رسانی مناسب، عواملی هستند که ضمن جلب رضایت مردم در ارتباط با دریافت خدمات از ارگان‌ها، موجبات افزایش اعتماد عمومی که بزرگ‌ترین سرمایه و تکیه‌گاه برای نظام اداری باشد را نیز فراهم می‌سازند (جعفر نژاد و دیگران، ۱۳۹۲: ۱۰۴). گور معتقد است شکاف ناگهانی و فزاینده میان توقعات شهروندان و بهره مندی آن‌ها از ارائه خدمات از سوی شهرداری، قطع نظر از اینکه واقعی یا واهی باشد، باعث بروز نارضایتی و رضایتمندی می‌گردد. به نظر آدامز، شهروند آگاهانه یا ناخودآگاهانه بهره‌مندی‌های خود را با وظایف سازمان مقایسه می‌کنند، زمانی که برابری وجود دارد رضایتمندی ایجاد می‌گردد. بنابراین، علت رضایتمندی شهروندان از عملکرد شهرداری در این نظریه مقایسه‌ای است که شهروندان میان وضعیت، امکانات و بهره مندی‌ها از شهرداری را با نیازهای زندگی روزمره امروزی می‌سنجد (حکمت نیا و موسوی، ۱۳۸۶: ۴). متاسفانه در ایران تاکنون توجه چندانی به اهمیت سنجش رضایتمندی مردم از عملکرد سازمان‌ها و نهادهای عمومی نشده و مطالعات زیادی در این زمینه صورت نگرفته است. توماس میلر و میشل میلر، شش دلیل خوب را برای این کار ذکر کرده‌اند: ۱- شناسایی نیازهای جامعه (تخصیص منابع) ۲- برنامه‌ریزی بلند مدت ۳- برنامه‌ریزی کوتاه مدت ۴- ایجاد ارتباط با شهروندان ۵- ارزیابی خدمات ۶- تعیین سیاست‌های حمایتی. اگر حکومتی از گزارش‌های رضایت شهروندان برای یک یا تعدادی از دلایل و یا عللی به جز پیشنهادهای

توماس میلر و میشل میلر استفاده کند و قادر باشد خدمات خود را بر پایه این گزارش‌ها انجام دهد، می‌توان گفت که آن حکومت به نتایج و خروجی‌های مورد نظر دست یافته است. اگر شش دلیل میلر به دو دسته تصمیم‌گیری‌های فوری و تصمیم‌گیری‌های برنامه‌ریزی شده تقسیم شوند، عواملی چون تقسیم منابع، ارتباط با شهروندان و ارزیابی خدمات، در زمرة تصمیم‌گیری‌های فوری و سایر موارد، یعنی برنامه‌ریزی شده قرار می‌گیرد (ابراهیم زاده و کاظمی زاد، ۱۳۹۲: ۲). اگر سازمان شهرداری در ارائه خدمات عمومی عملکرد مناسبی نداشته باشد، ناهنجاری‌های مختلفی را در ابعاد گوناگون شهر سبب می‌گردد؛ بنابراین شناخت رضایتمندی شهروندان و آگاهی از خواسته‌ها و نیازهای عمومی آنان مانع بسیاری از سرمایه‌گذاری‌های بین‌نتیجه و جلوگیری از هدر رفت هزینه‌های الکی خواهد شد. از طرفی با شناخت میزان رضایتمندی شهروندان از خدمات عمومی شهرداری امکان جلب مشارکت بهتر و بیشتر آنان در امور مختلف توسعه شهری و امکان دستیابی به شهر سالم‌تر و مرغفه‌تر برای شهروندان وجود دارد زیرا به یقین آگاهی و شناخت مدیران شهرداری از کیفیت خدمات عمومی شهری و میزان رضایت مردم از این خدمات از ضروریات برنامه‌های توسعه در هر جامعه می‌باشد (کریمیان بستانی و دیگران، ۱۳۹۲: ۱۱۸).

بنابراین شناسایی عوامل مؤثر در میزان رضایت و نارضایتی شهروندان از وضعیت خدمات عمومی ارائه شده توسط شهرداری، می‌تواند در جهت تحلیل وضع موجود، تصمیمات آینده به منظور ارتقای سطح کیفی زندگی شهروندان و جلوگیری از هدر رفت هزینه‌ها مؤثر واقع گردد.

رضایت شهروندان

مفهوم رضایت از مباحث مدیریتی است و بیشتر مطالعات اولیه مربوط به آن براساس دیدگاه تک‌بعدی دنبال شده است، یعنی افراد با توجه به یک مجموعه آرزوها و نیازهایی که دارند، شرایط فعلی‌شان را ارزیابی می‌کنند (کریمیان بستانی و دیگران، ۱۳۹۲: ۱۲۰). رضایت از محیط زندگی به وسیله پرسش از پاسخگویان برای اندازه‌گیری خوب یا بد بودن محیطی که در آن زندگی می‌کنند، ارزیابی می‌شود (رفیعیان و خدائی، ۱۳۸۸: ۲۳۵). به عقیده کاتلر سطح رضایت تابعی است از تفاوت بین ادراک از عملکرد و انتظارهای فرد (کریمیان بستانی و همکاران، ۱۳۹۲: ۱۲۰). دانشمندانی که رضایت دموکراتیک شهروندان را بررسی و از نظام سیاسی آن‌ها پشتیبانی می‌کنند بر اهمیت عوامل اقتصادی تأکید می‌کنند (Ferland, 2015).

394). رضایت شهروندان یک رابطه قوی بین یک فرد و یک محل است که اغلب یک اثر اجتناب‌پذیر از اقامت طولانی‌مدت را توصیف می‌کند (Rutter, 2014: 11& Zenker, 1975). اولین مدل نظری درباره رضایت از محل سکونت، توسط مارنا و راجرز^۱ (۱۹۷۵) بیان شده است. آن‌ها رضایت از محیط سکونت را منوط به درک و ارزیابی شخص از ویژگی‌های محیطی مانند: پاکیزگی، امنیت، محله و خصیصه‌های فردی نظیر جنسیت، سن، طبقه اجتماعی دانسته‌اند. یکی از جنبه‌های رضایت از محیط توجه به این نکته است که زندگی مردم در محیط‌های مختلف مسکونی، سطوح متفاوتی از رضایت را در بر می‌گیرد، به گونه‌ای که ساکنان محیط‌های مختلف با در نظر گرفتن نوع خانه‌ها و محله‌ای که در آن زندگی می‌کنند، احساس رضایت می‌نمایند (رفیعیان و خدائی، ۱۳۸۸: ۲۳۵). از نظر مازلو نیازهای گوناگون شهروندان در پنج رده زیر قرار دارند که عبارتند از: نیازهای فیزیکی، نیازهای ایمنی و امنیتی، نیازهای اجتماعی و وابستگی اجتماعی، نیاز به احترام اجتماعی و محترم بودن و بالاخره نیاز به کمال جویی و نشان دادن کمال توانایی انسان. نظریات مازلو هرچند تحول عمده‌ای در مبانی مدیریت، به خصوص مدیریت نیروی انسانی به وجود آورده ولی هنوز بسیار کلی می‌نمود و مطالعات بیشتری را طلب می‌کرد. دانشمندان پس از مازلو مانند فردیک هرزبرگ برخلاف وی شهروندان و رابطه‌ی آن‌ها با عملکرد سازمانی را مرکز مطالعات خود قرار دادند. مطالعات هرزبرگ در مورد شهروندان وی را به این نتیجه رساند که در میان عوامل مختلفی که رضایت یا عدم رضایت از عملکرد سازمانی را موجب می‌شوند عواملی وجود دارند که در ارتباط با احساس شهروندان نسبت به عملکرد سازمان باشد. این عوامل می‌تواند تأثیر مثبتی در رضایت شهروندان داشته باشد (حکمت نیا و موسوی، ۱۳۸۶: ۳). بولتون درو (۱۹۹۱) استدلال می‌کند که کیفیت خدمات عامل موقفيت قطعی است که تداوم بلندمدت یک سازمان را تضمین می‌کند زیرا که کیفیت منجر به بالا رفتن سطح رضایت مشتری می‌شود و اثر مثبت بر وفاداری مشتری می‌گذارد (Chatzoglou et al, 2014: 350). برنامه‌ریزی برای غنی و فقیر برای برنامه‌ریزان به عنوان ایجاد جوامع یکپارچه که در آن هر دو گروه (غنی و فقیر) می‌توانند زندگی و کار کنند بسیار چالش‌برانگیز است (Cash, 2016: ۳۰۲). رابطه بین اعتماد اجتماعی و حکومت به یکی از نقاط کانونی جوامع دانشگاهی و سیاست‌گذاری تبدیل شده است. با این حال مطالعات تجربی در این رابطه اکثراً بر دموکراسی متتمرکز شده است. از اواخر قرن نوزدهم و به ویژه پس از مطالعات سرمایه اجتماعی، رابطه بین اعتماد اجتماعی و حکومت مردمی توجه بسیار زیادی از هر دو جوامع دانشگاهی و

^۱ Marans and Rodgers

سیاست‌گذاری خود جلب کرده است (Huhe, et al, 2015: 351). در عملکرد سازمانی، عملکردهایی وجود دارد که باعث نگرش‌های مثبت و منفی شهروندان نسبت به سازمان (شهرداری) می‌گردد. اگرچه عملکردهای سازمانی طیف بسیار گسترده‌ای را شامل می‌شوند، اما هدف نهایی همه‌ی این عملکردها ارتباط بین سازمان و رضایتمندی شهروندی است زمانی که عملکردهای شهرداری بتوانند نیازهای شهروندان را برآورده سازند رضایتمندی شهروندان ایجاد می‌شود (حکمت نیا و موسوی، ۱۳۸۶: ۳). مسکن به عنوان مهم‌ترین کاربری در سطح شهرها همواره بهمنظور ایجاد مکانی مناسب برای اراضی نیازهای روحی و جسمانی مورد توجه برنامه‌ریزان شهری و منطقه‌ای بوده است (آروین و پوراحمد، ۱۳۹۸: ۱).

حکمرانی خوب شهری

حکمرانی فرایндی است که مشکلات و معضلات جامعه (جامعه شهری و شهر) با تلاش و تکاپوی جمعی و با اتکا به قدرت عمومی و به کارگیری آن حل می‌شود و سامان می‌یابد و هرگاه چنین مفهومی از حکمرانی بر کیفیت و نحوه انجام وظایف آن تأکید کند، مفهوم حکمرانی خوب مطرح می‌شود. این واژه شاید برای اولین بار در سال ۱۹۷۹ توسط ویلیام سون در ادبیات اقتصادی به کار گرفته شد و در سال ۱۹۸۰ به بعد کاربرد این واژه بیشتر گردید و هنگامی که بانک جهانی در سال ۱۹۸۹ گزارش سالانه خود را به حکمرانی خوب اختصاص داد، هیچ‌کس تصور نمی‌کرد که حکمرانی خوب جایگاه خود را بدین شکل در ادبیات توسعه گسترش دهد؛ که نتیجه آن تعریفی بود از کمیته اسکان سازمان ملل متعدد. از نظر این کمیته: حکمرانی خوب شهری مجموعه‌ای از افراد، نهادها، بخش عمومی و خصوصی است که امور شهر را برنامه‌ریزی کرده و اداره می‌نماید (آدینه وند و دیگران، ۱۳۹۱: ۴۴). به گفته بارونس چاکر^۱ وزیر پیشین بریتانیا برای توسعه ماورای بخار در ۱۹۴۴، حکمرانی خوب «در بسیاری از مردم سalarی‌های توسعه بافته به کار بسته شده و نتایج خوب نیز برای جهان در حال توسعه داشته است.» (رهنما و اسدی، ۱۳۹۳: ۱۴۶). مفاهیمی همانند حکومت خوب و شهر خوب از دیرباز مورد توجه فلسفه نامداری چون افلاطون و ارسطو بوده است. «شهر و شهروندی حکومت خوب در آراء افلاطون دارای دو عنصر عقل و اراده است. دولت یا شهر در نظر افلاطون امری است طبیعی، یعنی داشتن یا نداشتن نظام سیاسی امری دلخواهی نیست، بلکه زندگی بشر بدون آن ناممکن است. در نظر او علت تشکیل دولت و

¹ Baroness Chalker

شهر نیازهای طبیعی و کشش تکوینی انسان است. همچنین دستیابی به حکومت خوب نیازمند استفاده از توان صاحبان عقل و خرد می‌باشد که می‌تواند جامعه را به سمت زندگی خوب رهبری کند.» (رهنما و اسدی، ۱۳۹۳: ۱۵۱). حکمرانی خوب شهری بر پایه اصل شهروندداری بر این نکته تأکید می‌کند که هیچ زن، مرد یا کودکی نباید از دسترسی به الزامات زندگی شهری از جمله سرپناه مناسب، امنیت شغلی، آب سالم، بهداشت و بهره‌مندی از محیط‌زیست مناسب، آموزش، تغذیه و امنیت اجتماعی محروم گردد (نوبری و رحیمی، ۱۳۸۹: ۲۰). برنامه اسکان سازمان ملل، حکمرانی خوب شهری را بر پایه موضوعاتی همچون تمرکزدایی، مشارکت فعال جامعه مدنی، تفویض اختیارات به مقامات محلی و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین ارتباطی تعریف می‌کند (شاکری و فدایی، ۱۳۹۳: ۳). اصول حکمرانی خوب یک پیش‌نیاز اساسی برای توسعه پایدار است (تقوایی و تاجدار، ۱۳۸۸: ۵۲). اصول حکمرانی خوب پیش‌نیاز جهانی مشخص شده است که به دنبال رویکرد شهروند محور می‌باشد. در خوب توسط بانک جهانی مشخص شده است که به عنوان یکی از شاخص‌های مهم حکمرانی خوب است (Yousaf et al, 2016: 1). اعتماد نتیجه‌ی یک حکمرانی خوب است. وقتی اصول حکمرانی خوب اعمال می‌شود و توسط دولت تجربه می‌شود، کیفیت خدمات برای عموم ارتقاء پیدا می‌کند و اطلاعات مناسب در مورد خدمات و غیره نیز داده می‌شود (Yousaf et al, 2016: 3). حکمرانی‌ای را می‌توان خوب نامید که نه تنها بتواند تصمیم‌های خوب (عادلانه، منصفانه، شفاف و غیره) برای فرآیندهای ساخت شهر بگیرد بلکه باید به بهبود شاخص‌های پایداری شهر نیز منجر شود. علاوه بر این هر نوع ارزیابی به این خاطر دشوار است که حکمرانی یک فرآیند پویاست که به طور منظم شاهد ظهور بازیگران و سیاست‌های جدید است (de Oliveira et al, 2013: 141). محیط شهری پیچیده، پویا و متنوع، مستلزم ظرفیت بالای مدیریت است که حکمرانی خوب شهری قابلیت فراهم کردن آن را دارد (صفایی پور و دیگران، ۱۳۹۲: ۱۱۶). در حکمرانی شهری، شهرواران، نقش رئیس اصلی اجرای شهر را بر عهده دارند که قدرت آن‌ها متکی به آرای مستقیم یا غیرمستقیم مردم از طریق شوراهای شهر و انتخاب مردم است. مشارکت مردم در اداره، ساماندهی شهر و اقدام‌های اجرایی، اساس حاکمیت شایسته شهری به شمار می‌آید. همچنین مردم با انتخاب نماینده‌گان شوراهای شهری و محلی در حاکمیت شهری حضور غیرمستقیم می‌یابند و به این ترتیب حاکمیت شایسته شهری شکل می‌گیرد (نوبری و رحیمی، ۱۳۸۹: ۲۲). حکمرانی شایسته به وسیله حکومت محلی به عنوان تلاش هماهنگ در نظر گرفته می‌شود و جامعه مدنی و بخش خصوصی، توسعه پایدار را به مثابه اهداف اصلی خود تلقی می‌کنند. این تلاش

باید افراد، گروه‌ها، شرکت‌های منفرد و تعداد زیادی از نهادهای دولتی و محلی را در برگیرد (هال و فایفر، ۱۳۹۴: ۲۱۸). دولت براساس حکمرانی خوب می‌تواند موجب افزایش اعتماد عمومی شود و همچنین بهره‌وری اقتصادی را با اجرای برنامه‌های رفاه اجتماعی به وجود آورد (Yousaf et al, 2016:1) در پاسخ به ناکارآمدی رهیافت‌های سنتی برنامه‌ریزی شهری در رویارویی جدید، برنامه‌ریزی محیطی به جهت حفاظت از محیط و نگهداشت منابع طبیعی مورد نظر و تأکید بسیاری از صاحب‌نظران برنامه‌ریزی قرار گرفته است (محقق نسب و همکاران، ۱۳۹۸: ۴۴).

براساس مطالعاتی که در زمینه حکمرانی خوب شهری و مطابقت آن با شرایط شهرهای ایران صورت گرفته است. معیارهایی چون مشارکت شهروندان، اثربخشی و کارایی، پذیرا بودن و پاسخ‌ده بودن، مسئولیت و پاسخگویی، شفافیت، قانونمندی، جهت‌گیری توافقی، عدالت، بینش راهبردی و تمرکزدایی را نامبرده‌اند که منظور از هر یک از معیارهای فوق به عنوان معیارهای حکمرانی خوب شهری در شهرهای ایران به شرح زیر معرفی می‌گردد:

مشارکت شهروندان: منظور از مشارکت، قدرت تأثیرگذاران بر تصمیم‌گیری‌ها و سهیم شدن شهروندان در قدرت است. کارایی: این معیار بر استفاده از منابع موجود برای تأمین نیازهای شهروندان، ارائه خدمات شهری و رضایت مردم استوار است. پاسخ‌ده بودن: مسئولان شهری باید خواسته‌های شهروندان را دریابند و بپذیرند و نسبت به آن واکنش مناسب را ارائه دهند. **مسئولیت و پاسخ‌گویی:** این معیار بر مسئول بودن و حساب پس دادن مسئولان و تصمیم‌گیران در قبال شهروندان استوار است. **شفافیت:** شفافیت، نقطه مقابل پنهان‌کاری در تصمیم‌گیری است. پنهان‌کاری، امکان بروز فساد را افزایش می‌دهد. **قانونمندی:** منظور مراعات چارچوب‌های قانونی در تصمیم‌گیری و دور بودن دست افراد غیرمسئول از تصمیم‌گیری‌ها است. **جهت‌گیری توافقی:** منظور از جهت‌گیری توافقی، تعدیل و ایجاد توافق میان منافع مختلف است. **عدالت:** منظور از عدالت، ایجاد فرصت‌های مناسب برای همه شهروندان در زمینه ارتقای وضعیت رفاهی است. **بینش راهبردی:** فرا رفتن از مسائل روزمره شهر و پرهیز از غرق شدن در آن‌ها مستلزم بینشی آینده‌نگر است. **تمرکزدایی:** این مفهوم بر واگذاری اختیار به سازمان‌ها و مراکز مختلف و صلاحیت نهادهای محلی بر انجام وظایف تأکید می‌کند. تمرکزدایی بر اصل تقویت مسئولیت به سطح پایین‌تر استوار است (آدینه‌وند و دیگران، ۱۳۹۱: ۴۷).

روش تحقیق

پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر راهبرد، توصیفی- تحلیلی است. شیوه گردآوری داده‌ها مطالب اسنادی و پرسشنامه است. بدین معنی که با بررسی اسناد و مدارک و نوشهای صاحب نظران مختلف سعی شده است که مفهوم صحیح حکمرانی خوب شهری عرضه شود و میزان رضایتمندی شهروندان از عملکرد شهرداری در چارچوب حکمرانی خوب شهری مورد سنجش قرار گیرد. پس از مروری جامع بر ادبیات تحقیق، مهم‌ترین شاخص‌های حکمرانی خوب شهری بر اساس منابع مختلف مطالعه شده شناسایی گشت (جدول ۱)، سپس این عوامل وارد پرسشنامه تحقیق حاضر شده است. نوع پرسشنامه از نوع محقق ساخته و سوالات نیز از نوع بسته بوده و از طیف لیکرت بوده است. روایی پرسشنامه توسط ده کارشناس مورد تأیید قرار گرفت و پایایی پرسشنامه نیز با استفاده از روش آلفای کرونباخ برابر 0.958 به دست آمد که نشان از پایایی بالای پرسشنامه دارد. جامعه آماری این پژوهش شهروندان شهر کیاسر واقع در شهرستان ساری می‌باشد که 2837 (بر اساس سالنامه آماری سال 90) نفر بوده و از این بین تعداد 250 نفر به عنوان نمونه احتمالی با روش تصادفی انتخاب شدند. برای نمونه‌گیری از روش پیش آزمون (Pre Test) استفاده شده است (مؤمنی و فعال قیومی، 1394 : ۳۵).

$$n = \left(\frac{Z_{\alpha/2}^2 \times \sigma^2}{\epsilon^2} \right)$$

که در این رابطه:

n : حجم نمونه

$Z_{\alpha/2}$: مقدار متغیر نرمال واحد متناظر با سطح اطمینان 90 درصد

σ : انحراف معیار

ϵ : مقدار اشتباه مجاز که در پژوهش حاضر 9 درصد در نظر گرفته شده است.
محاسبات حجم نمونه برای تحقیق حاضر به صورت زیر می‌باشد.

$$n = \left(\frac{1.645 \times 0.88}{0.09} \right)^2 = 249.94$$

جهت تجزیه و تحلیل نهایی اطلاعات پرسشنامه از آزمون‌های one sample T test و تحلیل مدلسازی معادلات ساختاری (SEM) با نرم‌افزارهای SPSS و SPLS استفاده شده است.

جدول ۱- شاخص‌ها و زیر‌شاخص‌های حکمرانی خوب شهری

شاخص‌ها	منابع انتخاب شاخص‌ها	زیر‌شاخص‌ها
مشارکت	(Jonga,2012) Mousanejad,2011) &Abniki) ((Tosics,2011 (Azouz,2015) (Nallathiga,2008)	۱. همکاری در اجرای طرح‌های شهرداری ۲. حاضر به همکاری در زمینه کمک مالی به شهرداری ۳. حاضر به همکاری در زمینه صرف وقت و زمان برای شهرداری ۴. مشارکت در پاک نگهداشت فضای سبز شهری ۵. آگاهی از روند طرح‌ها تصمیمات در شهرداری ۶. دخالت مردم در قالب تشكل‌های غیردولتی در برنامه‌ریزی و اجرای طرح ۷. وجود زیرساخت‌ها و ساز و کارهای لازم برای مداخله شهروندان ۸. تمایل به همکاری با شهرداری در صورت فراهم بودن شرایط
اثربخشی و کارایی	(Jonga,2012) (Mousanejad,2011&Abniki) (Azouz,2015) (Nallathiga,2008) (Mapira,2011)	۱. رضایت از ارائه خدمات توسط شهرداری ۲. رضایت از عملکرد متولیان شهرداری ۳. حفاظت از محیط‌زیست و استفاده پایدار از منابع ۴. موفق بودن شهرداری در پژوهش‌های عمرانی ۵. میزان رضایت از احداث پارک، فضای سبز و زیبایی شهر ۶. رضایت از حمل و نقل، شبکه معابر و کاهش ترافیک ۷. دریافت به اندازه عوارض و مصرف بهینه آن در شهر ۸. موفق بودن شهرداری در امر دفع زباله و نظافت شهر
مسئولیت و پاسخگویی	(Jonga,2012) Mousanejad,2011) &Abniki) ((Tosics,2011 (Azouz,2015)	۱. رضایت از برخورد مسئولین ۲. رسیدن به نتیجه مطلوب در مراجعته به شهرداری

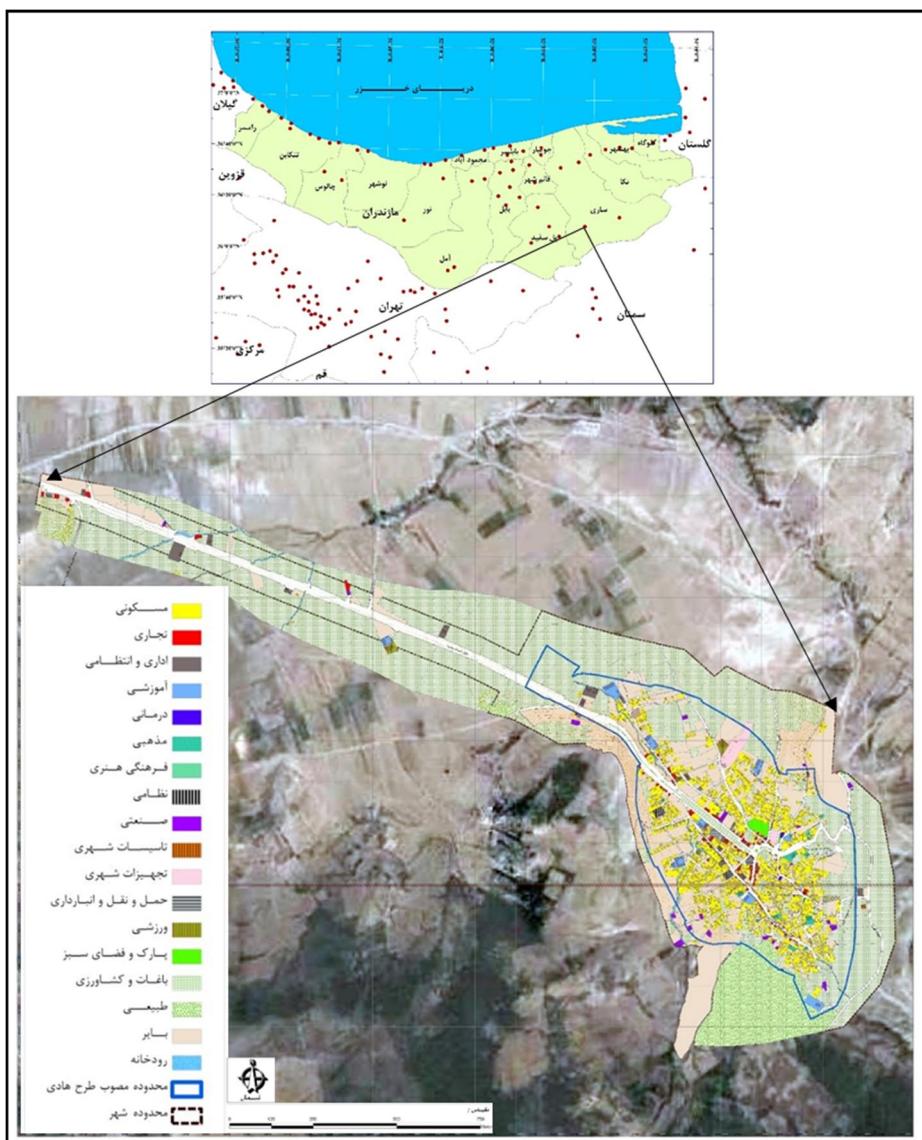
<p>۳. رسیدگی به پیشنهادها و شکایات شهروندان</p> <p>۴. جلسات پرسش و پاسخ با مردم</p> <p>۵. عملکرد شورای شهر در رفع مشکلات</p> <p>۶. اعتماد به فعالیت‌های مدیران شهری</p> <p>۷. راحتی ارتباط با مدیران شهری و در دسترس بودن آن‌ها</p>	<p>(Nallathiga,2008)</p>	
<p>۱. وضوح رویه‌ها، مسئولیت‌ها و قراردادهای شهرداری</p> <p>۲. اطلاع‌رسانی جزئیات و هزینه‌های طرح‌ها به مردم</p> <p>۳. نظرخواهی از شهروندان در مورد طرح‌ها و برنامه‌ها</p>	<p>(Jonga,2012) (Nallathiga,2008)</p>	شفافیت
<p>۱. پذیرا بودن خواسته‌ها و نیازهای شهروندان توسط مسئولان شهری</p> <p>۲. مناسب بود پاسخ‌ها با نیازها و خواسته‌های شهروندان</p> <p>۳. پاسخگو بودن طرح‌های شهرداری براساس نیازهای شهروندان</p>	<p>(Jonga,2012) (Nallathiga,2008) (Mapira,2011)</p>	پذیرا و پاسخ‌ده بودن
<p>۱. رعایت عدالت در روند تهیه طرح‌ها</p> <p>۲. عدالت در توزیع خدمات در سطح شهر</p> <p>۳. عدالت در خرید و تملک املاک</p> <p>۴. توجه به نظر گروه‌های محروم</p>	<p>(Tosics,2011) (Azouz,2015) (Nallathiga,2008)</p>	عدالت

منبع: نگارندگان

محدوده مطالعه

در این تحقیق شهر کیاسر به عنوان نمونه موردی انتخاب شده است. شهر کیاسر تنها نقطه شهری بخش چهاردانگه است که در فاصله ۷۱ کیلومتری جنوب شرقی مرکز استان مازندران یعنی شهر ساری قرار گرفته است. در جنوب یک دشت میانکوهی نسبتاً وسیع و در حوزه رودخانه تجن در دامنه کوههای جنگلی و مشرف بر دشت فوق از موقعیت جغرافیایی ویژه‌ای برخوردار است. این شهر با وسعت معادل $664/5$ هکتار مرکز بخش چهاردانگه محسوب می‌شود. کیاسر در سال ۱۳۷۲ به شهر تبدیل شده است و به عنوان مرکز بخش به روستاهای اطراف به صورت مستقیم و غیرمستقیم خدمات‌دهی می‌کند. شهر کیاسر در ۳۶

درجه و ۱۴ دقیقه و ۱۶ ثانیه شمالی و ۵۳ درجه و ۳۲ دقیقه و ۱۶ ثانیه شرقی واقع شده است (مهندسین مشاور سامان اندیش شهر و روستا، ۱۳۹۴). در سال ۱۳۹۰، جمعیت فعال اقتصادی روستاهای حوزه نفوذ مستقیم شهر کیاسر حدود ۱۵۹۳ نفر بود که از این تعداد ۷۸۸ نفر شاغل و ۸۰۵ نفر بیکار بوده است به عبارت دیگر نرخ اشتغال $49/5$ درصد و نرخ بیکاری $50/5$ درصد بوده است. بالا بودن نرخ بیکاری موجب مهاجرت جوانان و بهویژه مردان می‌شود که نتیجه آن کاهش جمعیت روستاهای است. در جدول شماره ۲ تحولات جمعیتی شهر کیاسر از سال ۱۳۴۵ تا ۱۳۹۰ آمده است. همان‌طور که از نرخ رشد جمعیت و روند تغییر جمعیت طبق شکل ۱ طی سال‌های ذکر شده مشخص است. این شهر تا سال ۱۳۶۵ دارای نرخ رشد مثبت است و بعد از سال ۶۵ شاهد کاهش نرخ رشد جمعیت هستیم و مهاجرت را می‌توان به عنوان یکی از عوامل اصلی کاهش جمعیت در این شهر به شمار آورد (مهندسين مشاور سامان اندیش شهر و روستا، ۱۳۹۴).

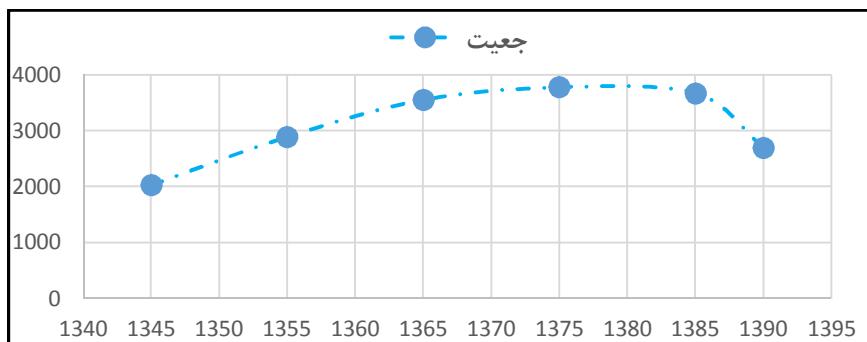

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی محدوده مورد مطالعه منبع: نگارندگان

جدول ۲- تحولات جمعیت شهر کیاسر

سال	۱۳۹۰	۱۳۸۵	۱۳۷۵	۱۳۶۵	۱۳۵۵	۱۳۴۵
جمعیت	۲۶۹۷	۳۶۷۲	۳۷۷۹	۳۵۵۶	۲۸۹۲	۲۰۲۷
بعد خانوار	۳/۵۸	۴/۰۱	۵/۰۸	۵/۱۵	۴/۴۷	۴/۹۳
تغییرات جمعیت	-۹۷۵	-۱۰۷	۲۲۳	۶۶۴	۸۶۵	
نرخ رشد جمعیت	-۵/۹۹	-۰/۲۹	۰/۶۱	۲/۰۹	۳/۶۲	

(مهندسین مشاور سامان اندیش شهر و روستا، ۱۳۹۴)

شکل ۲- جمعیت شهر کیاسر طی سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۴۵

(مهندسین مشاور سامان اندیش شهر و روستا، ۱۳۹۴).

تحلیل یافته‌ها

سنجدش مطلوبیت ابعاد حکمرانی خوب شهری (آزمون میانگین)

با توجه به فرضیه‌های پژوهش در این بخش ابعاد حکمرانی خوب شهری مورد بررسی قرار می‌گیرند تا میزان مطلوبیت یا عدم مطلوبیت ابعاد مشخص شود. در اینجا سه حالت پیش می‌آید:

۱. هرگاه حد پایین و حد بالا مثبت باشند، در سطح اطمینان ۹۵٪ میانگین از مقدار مورد آزمون (عدد ۳) بزرگ‌تر است و به این معنی است که ابعاد یا شاخص‌های مورد نظر در زنجیره تأمین بشر دوستانه وضعیت مطلوبی دارد.

۲. هرگاه حد پایین و حد بالا منفی باشد، در سطح اطمینان ۹۵٪ میانگین از مقدار مورد آزمون (عدد ۳) کوچکتر است و به این معنی است که ابعاد یا شاخص‌های مورد نظر در زنجیره تأمین بشر دوستانه وضعیت مطلوبی ندارد.

۳. هرگاه حد پایین منفی و حد بالا مثبت باشد، در سطح اطمینان ۹۵٪ میانگین با مقدار مورد آزمون (عدد ۳) تفاوت معناداری ندارد و به این معنی است که ابعاد یا شاخص‌های مورد نظر در زنجیره تأمین بشر دوستانه وضعیت متوسطی دارند (مؤمنی و فعال قیومی، ۶۱: ۱۳۹۴).

در پایان، میانگین و نتیجه وضعیت آزمون آورده شده است. در واقع هرچه میانگین متغیرهای تحقیق از عدد ۳ بیشتر باشد نشان‌دهنده موافقت بیشتر افراد نمونه با سؤالات مربوط به آن متغیر و در نتیجه وضعیت بهتر آن متغیر است و بر عکس هرچه میانگین متغیرهای تحقیق از عدد ۳ کمتر باشد نشان‌دهنده مخالفت بیشتر افراد نمونه با سؤالات مربوط به آن متغیر و درنتیجه وضعیت بدتر آن متغیر است که تفسیرهای صورت گرفته در این پژوهش بر این مبنای باشد؛ که نتایج آن به شرح ذیل می‌باشد: در شهر کیاسر وضعیت شاخص «مسئولیت و پاسخگویی» با توجه به مثبت بودن حد بالا و پایین و بالاتر بودن میانگین آن از ۳ با احتمال ۹۵ درصد در وضعیت مطلوب قرار دارد و وضعیت شاخص‌های «اثربخشی و کارایی» و «عدالت» با توجه به نظر شهروندان متوسط ارزیابی شده است. همچنین شاخص‌های «مشارکت»، «شفافیت» و «پذیرا و پاسخ‌ده بودن» در وضعیت نامطلوب قرار دارد. در مجموع وضعیت کل ابعاد متوسط است. در جدول ۳ وضعیت هر یک از شاخص‌های حکمرانی خوب شهری آمده است.

جدول ۳ – آماره آزمون میانگین حکمرانی خوب شهری

شاخص‌های حکمرانی خوب شهری	آماره t	درجه آزادی	معنی‌داری دوطرفه (Sig)	تفاوت میانگین	مقدار آزمون - ۳		میانگین	فاصله اطمینان ۹۵٪	حد بالا	حد پایین
					آماره آزمون	نحوه				
مشارکت	-۴,۲۹	۲۴۹	۰,۰۰۰	-۰,۲۴	-۰,۳۵	-۰,۱۳	۲,۷۶	نامطلوب		
اثربخشی و کارایی	۰,۷۵	۲۴۹	۰,۴۵۲	۰,۰۵	-۰,۰۸	۰,۱۸	۳,۰۵	متوسط		
مسئولیت و	۲,۰۹	۲۴۹	۰,۰۳۸	۰,۱۴	۰,۰۰۸	۰,۲۷	۳,۱۴	مطلوب		

								پاسخگویی
نامطلوب	۲,۶۰	-۰,۲۶	-۰,۵۱	-۰,۳۹	۰,۰۰۰	۲۴۹	-۵,۹۵	شفافیت
نامطلوب	۲,۸۲	-۰,۰۳۷	-۰,۳۱	-۰,۱۷۶	۰,۰۱۳	۲۴۹	-۲,۵۰۳	پذیرا و پاسخ‌ده بودن
متوسط	۳,۰۹	۰,۲۵	-۰,۰۶۵	۰,۰۹۴	۰,۲۴۶	۲۴۹	۱,۱۶	عدالت
متوسط	۲,۹۱	۰,۰۲۵	-۰,۱۹۹	-۰,۰۸۷	۰,۱۲۸	۲۴۹	-۱,۵۲	کل ابعاد

منبع: نگارندگان

پس از مشخص شدن شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در شهر کیاسر و مؤلفه‌های آن‌ها برای ارزیابی کمی و پاسخ‌گویی به سؤال‌های پژوهش از تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم با نرم‌افزار SPLS استفاده شده است که در آن روش میانگین واریانس توسعه یافته (AVE) برای بررسی روایی همگرایی پژوهش به کار گرفته می‌شود و طبق نظر فورنل ولارکر (AVE) استاندارد بالای ۰,۵ برای این شاخص مناسب است. همچنین برای سنجش روایی از آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی (CR) استفاده شد. کرونباخ میزان استاندارد بالای ۰,۷، را برای آلفا و باگازی مقدار بالای ۰,۶ را برای پایایی ترکیبی بیان کرده‌اند (Cronbach, 1951). مقدار ضرایب ذکر شده در جدول ۴ آمده است که نشان از پایایی و روایی مناسب سؤال‌های پژوهش دارد؛ یعنی شاخص‌ها و مؤلفه‌های شناسایی شده به خوبی توانایی اندازه‌گیری مفهوم مورد بررسی را دارند.

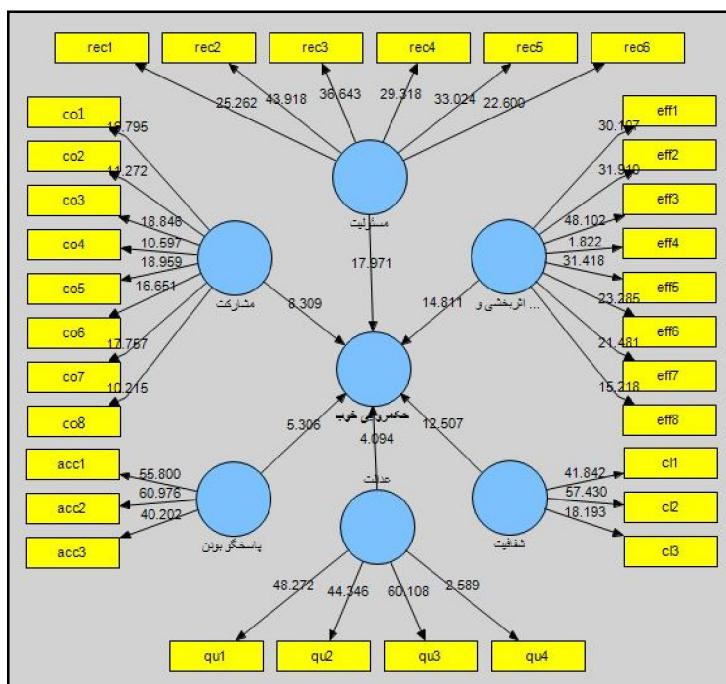
جدول ۴ - پایایی و روایی سؤال‌های پژوهش

عوامل	تعداد سؤال	آلفای کرونباخ	AVE	CR
مشارکت	۸	۰,۹۵۸	۰,۴۹۶	۰,۹۶
اثربخشی و کارایی	۸	۰,۸۴۳	۰,۷۶۳	۰,۹
مسئولیت و پاسخ‌گویی	۶	۰,۸۴۷	۰,۷۰۴	۰,۹
شفافیت	۳	۰,۹۳۳	۰,۷۵۱	۰,۹۴
پذیرا و پاسخ‌ده بودن	۳	۰,۸۸۵	۰,۵۵۶	۰,۹
عدالت	۴	۰,۹۰۴	۰,۸۴	۰,۹۴
حکمرانی خوب شهری	۳۲	۰,۹۲۵	۰,۶۷	۰,۹۴

منبع: نگارندگان

رابطه بین شاخص‌های مؤلفه‌های استخراج شده و حکمرانی خوب شهری

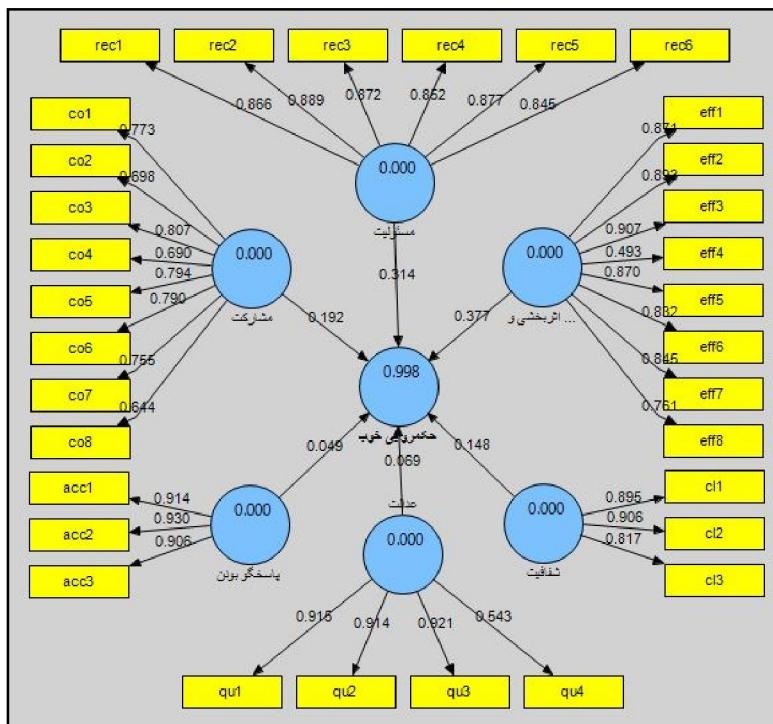
شاخص‌های استخراج شده از مبانی نظری توسط نگارندگان جهت سنجش حکمرانی خوب شهری به صورت مدلی تدوین شد، با استفاده از روش حداقل مربعات جزئی و با نرم‌افزار SPLS مورد آزمون قرار گرفت. مقادیر T-value برای تمامی مسیرها از میزان استاندارد قدر مطلق ۱/۹۶ بالاتر است (خارج از بازه‌ی مشخص شده است) و گواه آن است که شاخص‌ها و مؤلفه‌های تعیین شده به خوبی در ایجاد حکمرانی خوب شهری در شهر کیاسر نقش دارند که مقادیر و مدل نهایی در شکل ۳ آمده است.

شکل ۳- مقادیر T-value منبع: نگارندگان

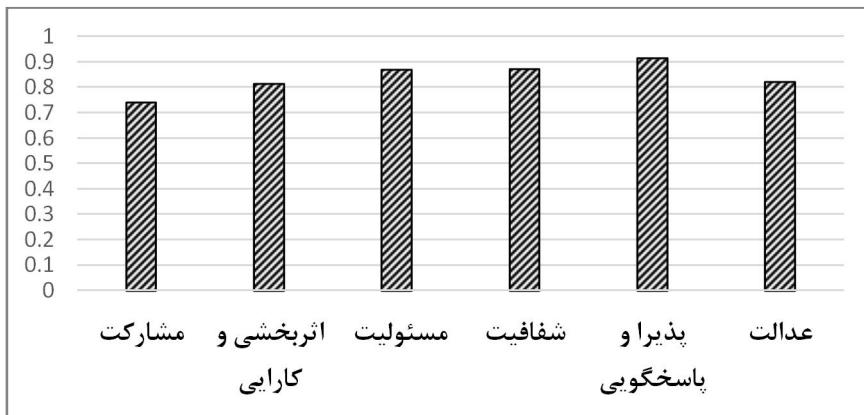
در شکل ۴، ضرایب مسیر که بیانگر شدت رابطه است، مشاهده می‌شود. اندازه ضربی مسیر نشان‌دهنده قدرت و قوت رابطه بین دو متغیر است. مقدار ضربی تعیین نیز نشان‌دهنده‌ی این مطلب است که چه مقدار از متغیر وابسته به کمک متغیر مستقل تبیین می‌شود. در این پژوهش تمامی مقادیر R^2 بیشتر از مقدار ۰/۵ بودند که بیانگر تأثیرگذاری قوی بین تمامی متغیرها (سازه‌ها)ی مدل پژوهش می‌باشد. اعداد روی مسیرها نشان‌دهنده

ضرایب مسیر و اعداد داخل دایر بیانگر R^3 می‌باشند.

شکل ۴- ضرایب مسیر و بار عاملی منبع: نگارندهان

در شکل ۵ میزان اهمیت هر یک از ۶ شاخص انتخاب شده جهت سنجش وضعیت حکمرانی خوب شهری در شهر کیاسر مورد نمایش گذاشته شده است. در این بین پذیرا و پاسخده بودن با ضریب ۰,۹۱۷ دارای بیشترین اهمیت و مشارکت شهروندان با ضریب ۰,۷۴۳ دارای کمترین اهمیت می‌باشد. در این بین به ترتیب اولویت شاخص شفافیت با ضریب ۰,۸۷۳، مسئولیت با ضریب ۰,۸۷۰، عدالت با ضریب ۰,۸۲۳ و اثر بخشی و کارایی با ضریب ۰,۸۱۵ قرار دارد.

شکل ۵ - اهمیت شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در شهر کیاسر منبع: نگارندگان

در شکل‌های ۳ و ۴ روابط مؤلفه‌ها با حکمرانی خوب شهری مورد بررسی قرار گرفته‌اند. همان‌طور که در جدول ۵ مشاهده می‌شود، تمامی شاخص‌های فرض شده مورد تأیید قرار گرفته‌اند؛ به عبارت دیگر این شاخص‌ها به خوبی توانایی اندازه‌گیری سازه اصلی این پژوهش که حکمرانی خوب شهری است را دارند.

جدول ۵- تحلیل روابط مؤلفه‌های اصلی پژوهش

ردیف		رابطه	عوامل	ضریب مسیر	نتیجه آزمون
۱	حکمرانی خوب شهری	→	مشارکت	۰,۱۹۲	تأیید
۲	حکمرانی خوب شهری	→	اثربخشی و کارایی	۰,۳۷۷	تأیید
۳	حکمرانی خوب شهری	→	مسئولیت	۰,۳۱۴	تأیید
۴	حکمرانی خوب شهری	→	شفافیت	۰,۱۴۸	تأیید
۵	حکمرانی خوب شهری	→	پذیرا و پاسخ‌ده بودن	۰,۰۴۹	تأیید
۶	حکمرانی خوب شهری	→	عدالت	۰,۰۶۹	تأیید

منبع: نگارندگان

نتیجه‌گیری

یکی از جدیدترین و موفقیت آمیزترین الگوها در زمینه مدیریت شهری، الگوی حکمرانی خوب شهری است که در واقع یک سیستم مدیریت شهری به شکل مشارکتی محسوب می‌شود. محوریت این رویکرد در مدیریت شهری، بر مبنای توسعه‌ای مردم سالار و

برابر خواهانه، برای تأثیرگذاری تمامی نیروهای دارای نفع و نفوذ در اداره امور شهرها و همچنین پاسخگویی به تمامی نیازهای این گروهها است. مفهوم حکمرانی خوب شهری و شاخصهای آن به دنبال یک هدف مشترک هستند که آن مقتدر سازی شهروندان است و عبارت است از قدرت مشارکت شهروندان در رویدادها و مؤسسه‌هایی که بر زندگی آن‌ها اثر می‌گذارد. مطالعاتی که تاکنون در این زمینه مطرح شده‌اند شاخصهای متعددی را برای سنجش حکمرانی خوب مطرح نمودند. در این پژوهش شش شاخص مشارکت، اثربخشی و کارایی، مسئولیت، شفافیت، پذیرا و پاسخ‌ده بودن و عدالت به عنوان شاخصهای حکمرانی خوب شهری در شهر کیاسر مورد سنجش قرار گرفتند. برای سنجش سطح رضایت شهروندان از شاخصهای حکمرانی خوب شهری، از آزمون میانگین استفاده شد. با توجه به یافته‌ها، در شهر کیاسر طبق نظر شهروندان از شش شاخص انتخابی تنها شاخص «مسئولیت و پاسخگویی» در وضعیت مطلوب قرار دارد و سایر شاخص‌ها در وضعیت متوسط و نامطلوب قرار دارند. به طوری که وضعیت شاخص‌های «اثربخشی و کارایی» و «عدالت» با توجه به نظر شهروندان متوسط ارزیابی شده است و شاخص‌های «مشارکت»، «شفافیت» و «پذیرا و پاسخ‌ده بودن» در وضعیت نامطلوب قرار دارد. در این مقاله، همچنین روابط بین شاخص‌های (مشارکت، اثربخشی و کارایی، مسئولیت و پاسخگویی، شفافیت، پذیرا و پاسخ‌ده بودن و عدالت) با حکمرانی خوب شهری در شهر کیاسر مورد سنجش قرار گرفت. و با توجه به ضرایب مسیر و بار عاملی این نتیجه حاصل شد که تمامی شاخص‌های فرض شده مورد تأیید قرار گرفتند؛ یعنی این شاخص‌ها به خوبی توانایی اندازه‌گیری سازه اصلی این پژوهش که حکمرانی خوب شهری است را دارند. در این پژوهش، در ادامه برای تعیین میزان اهمیت هر یک از شش شاخص انتخاب شده در رضایت شهروندان از روش مدل‌سازی ساختاری استفاده شد و میزان تأثیر هر کدام از این شاخص‌ها در حکمرانی خوب شهری شهر کیاسر مشخص شد. نتایج نشان داد که شاخص پذیرا و پاسخ‌ده بودن در شهر کیاسر در حکمرانی شهری دارای بیشترین اهمیت و شاخص مشارکت شهروندان دارای کمترین اهمیت هستند. به توجه به نتایج، به نظر می‌رسد شهروندان هنوز از وظایف و اختیارات خود در قبال شهرداری و بالعکس آگاهی کافی ندارند؛ هرچند که با افزایش اطلاع و آگاهی که در چند سال گذشته صورت گرفته مردم نسبت به گذشته روشن‌تر شده و به صورت تدریجی تمايل خود را به شرکت در طرح‌ها و پروژه‌های شهری و همچنین اداره شهر نشان می‌دهند.

پیشنهادها

- فراهم کردن شرایط لازم و در نظر گرفتن قوانین و مقررات مشخص در جهت مشارکت شهروندان و تمامی ذینفعان شهری در روند تهییه و اجرای طرح‌های شهری.
- توجه یکسان به تمامی مناطق شهری از جهت ارائه خدمات و اجرای پروژه‌ها شهری.
- ایجاد کمیته واحد جهت پاسخگویی به شهروندان و همچنین اعتمادسازی با ارائه اطلاعات و شفافیت سازی برای شهروندان.
- بسترسازی در جهت ایجاد ارتباط هماهنگ بین سازمان‌های دولتی، شهروندان و سازمان‌های غیردولتی (نماینده گروه‌های مختلف).

منابع و مأخذ:

۱. ابراهیم زاده، ع.، کاظمی زاده، ش. ۱۳۹۲. سنجش میزان رضایتمندی و تمایل به مشارکت شهروندان در اجرای پروژه‌های زیربنایی شهرداری (مطالعه موردي: شهرداری زاهدان). فصلنامه علمی- پژوهشی جغرافیا و توسعه، شماره ۳۰: ۱-۲۲.
۲. آدینه‌وند، ع.، حاجی‌زاده، م.، قدیمی، م. ۱۳۹۱. بررسی عملکرد شهرداری در چهارچوب حکمرانی خوب شهری (نمونه مورد مطالعه: شهر بابلسر). فصلنامه علمی- پژوهشی مدیریت شهری، شماره ۳۱: ۴۱-۶۴.
۳. آدینه‌وند، ع. ۱۳۹۱. ارزیابی عملکرد شهرداری‌های هشتگانه شهر اهواز در چهارچوب حکمرانی خوب شهری، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید چمران.
۴. آروین، م.، پوراحمد، ا.، ارزیابی کیفیت محیط مسکونی با استفاده از تکنیک DEMATEL و روش فازی (نمونه موردي: شهر اهواز). فصلنامه علمی- پژوهشی آمایش محیط، دوره دوازدهم، شماره ۴۴: ۱-۲۰.
۵. تقوايی، ع.، تاجدار، ر. ۱۳۸۸. درآمدی بر حکمرانی خوب شهری در رویکردی تحلیلی. فصلنامه مدیریت شهری، شماره ۲۳: ۴۵-۵۸.
۶. تقی زاده، ا.، بالیده، ا.، باقری، ک. ۱۳۹۲. بررسی میزان تحقق پذیری حکمرانی خوب شهری در شهرهای کوچک (مطالعه موردي: شهر استهبان). اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار، تهران.
۷. جعفر نژاد، م.، اسلامی، ح.، علوی راد، ع. ۱۳۹۲. سنجش میزان رضایتمندی شهروندان تهرانی از خدمات و کارکنان شهرداری تهران. فصلنامه اقتصاد و مدیریت شهری، شماره پنجم: ۱۰۳-۱۱۷.
۸. حکمت نیا، ح.، موسوی، م. ۱۳۸۶. سنجش میزان و عوامل مؤثر بر رضایتمندی شهروندان از عملکرد شهرداری (مطالعه موردي: شهر بیزد). فصلنامه علمی- پژوهشی جغرافیا و توسعه دانشگاه سیستان و بلوچستان. شماره ۹: ۱-۱۶.
۹. رفیعیان، م.، زهرا، خ. ۱۳۸۸. بررسی شاخص‌ها و معیارهای مؤثر بر رضایتمندی شهروندان از فضاهای عمومی شهری. فصلنامه راهبرد، سال هجدهم، شماره ۵۳: ۲۴۸-۲۲۷.
۱۰. رهنما، م.، اسدی، ر. ۱۳۹۳. تعیین وضعیت شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در شهر مشهد. فصلنامه علمی- پژوهشی مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای دانشگاه اصفهان، شماره ۲۰: ۱۴۳-۱۶۲.

۱۱. زیاری، ک.، نیک پی، وحید، حسینی، ع. ۱۳۹۲. سنجش میزان مشارکت شهروندان در مدیریت شهری براساس الگوی حکمرانی خوب شهری (مطالعه موردی: شهر یاسوج). *فصلنامه علمی- پژوهشی مسکن و محیط روستا*، شماره ۱۴۱: ۸۶-۶۹.
۱۲. سرشماری عمومی نفوس و مسکن. مرکز آمار ایران، ۱۳۹۰.
۱۳. شاکری، ح.، فدایی، ع. ۱۳۹۳. راهبردهایی برای تحقق حکمرانی خوب شهری در چهارچوب نظریه سیستمی، *کنفرانس ملی معماری و منظر شهری* پایدار.
۱۴. صفائی پور، م.، امان پور، س.، نادری چگنی، ز. ۱۳۹۲. ارزیابی و تحلیل میزان تحقق پذیری حکمرانی خوب شهری در شهر خرم‌آباد. *فصلنامه علمی- پژوهشی جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری چشم‌انداز زاگرس*، شماره ۱۷: ۱۱۵-۱۳۰.
۱۵. علیزاده، ه.، نعمتی، م.، رضایی جعفری، ک. ۱۳۹۴. تحلیلی بر معیارهای حکمرانی خوب شهری با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی فازی. *مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای*، سال ششم، شماره ۲۴: ۱۰۵-۱۲۸.
۱۶. کریمیان بستانی، م.، بلوچی، ع.، جوبه، ص. ۱۳۹۲. سنجش میزان رضایتمندی شهروندان از عملکرد شهرداری (مطالعه موردی: شهر زاهدان). *فصلنامه علمی- پژوهشی چشم‌انداز جغرافیایی (مطالعات انسانی)*، سال هشتم، شماره ۲۲: ۱۱۷-۱۳۱.
۱۷. محقق نسب، ع.، نسترن، م.، محمدی، م. ۱۳۹۴. مکانیابی چندمعیاره کاربری فضاهای سبز با استفاده از روش تحلیل مناسب کاربری زمین (مطالعه موردی: شهر اراک). *فصلنامه علمی- پژوهشی آمایش محیط*، دوره دوازدهم، شماره ۴۴: ۴۳-۶۴.
۱۸. موحد، ع.، قاسمی کفروندی، س.، کمان رودی، م.، ساسان پور، ف. ۱۳۹۴. بررسی توسعه محله‌های شهری با تأکید بر الگوی حکمرانی خوب شهری (مورد مطالعه: منطقه ۱۹ شهرداری تهران). *فصلنامه علمی- پژوهشی برنامه‌ریزی و آمایش فضای دوره نوزدهم*، شماره ۱: ۱۴۷-۱۷۹.
۱۹. مهندسین مشاور سامان اندیش شهر و روستا. طرح جامع شهر کیاسر. ۱۳۹۴.
۲۰. مؤمنی، م.، فعال قیومی، ع. ۱۳۹۴. تحلیل آماری با استفاده از SPSS، چاپ دوم. انتشارات گنج شایگان. ۳۱۲ صفحه.
۲۱. نوبری، ن.، رحیمی، م. ۱۳۸۹. حکمرانی خوب شهری، دانش شهر، شماره ۱۱. مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران.
۲۲. هال، پ.، فایفر، ا. ۱۳۹۴. آینده شهری قرن بیست و یکم: دستور کار جهانی برای شهرهای قرن بیست و یکم. ترجمه: اسماعیل صادقی و ناهید صفائی. چاپ دوم. انتشارات

آذرخش. ۴۰۹ صفحه.

23. Abniki, H .,Mousanejad, M.J. (2011), Good Governance and Urban Management, International Journal of Political Science, Vol. 1, No.1, 25-34.
24. Akgul, D.(2012). Measuring the Satisfaction of Citizens for the Services given by the Municipality: The Case of Kirşehir Municipality. Procedia-Social and Behavioral Sciences, 62, 555-560.
25. Azouz, N. 2015, Good Urban Governance of Informal Settlements in Metropolitan Areas ,Thesis Submitted for the partial Fulfilment for the Requirement of the Degree of Master of Science in Urban Planning and Design, Faculty of Engineering-Ain Shams University, 1-137.
26. Cash, C. 2016. Good governance and strong political will: Are they enough for transformation? Land Use Policy, 50, 301-311.
27. Chatzoglou, P., Chatzoudes, D., Vraimaki, E & ,Leivaditou, E. (2014). Measuring citizen satisfaction using the SERVQUAL approach: the case of the‘ Hellenic post’. Procedia Economics and Finance.360-349,9.
28. Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. Psychometrika,334-297,(3)16.
29. de Oliveira, J. A. P., Doll, C. N., Balaban, O., Jiang, P., Dreyfus, M ., Suwa, A & ... ,Dirgahayani, P. (2013). Green economy and governance in cities: assessing good governance in key urban economic processes. Journal of Cleaner Production, 58, 138-152.
30. Ferland, B. (2015). A rational or a virtuous citizenry?–The asymmetric impact of biases in votes-seats translation on citizens' satisfaction with democracy. Electoral Studies,408-394,40.
31. Huhe, N., Chen, J & ,Tang, M. (2015). Social trust and grassroots governance in rural China. Social science research, 363-351,53.
32. Jonga, W.2012, Prioritizing Political Banditry than Good Governance: Rethinking Urban Governance in Zimbabwe, International Journal of Humanities and Social Science ,Vol. 2, No. 24, 117-135.
33. Mapira, J .2011. Urban Governance and Mismanagement: an Environmental Crisis in Zimbabwe, Journal of Sustainable

- Development in Africa, Volume 13, No.6.
- 34. Nallathiga ,R.2008, Metropolitan Urban Governance Approaches and Models: Some Implications for Indian Cities Centre for Good Governance, 1-17.
  - 35. Stewart, K. (2006). Designing good urban governance indicators: The importance of citizen participation and its evaluation in Greater Vancouver .Cities, 23(3), 196-204.
  - 36. Tosics, I .2011.Governance challenges and models for the cities of tomorrow ,Metropolitan Research Institute, Budapest, 1-42.
  - 37. Yousaf, M., Ihsan, F & ,Ellahi, A. (2016). Exploring the impact of good governance on citizens' trust in Pakistan. Government Information Quarterly,209-200,(1)33.
  - 38. Zenker, S & ,Rütter, N. (2014). Is satisfaction the key? The role of citizen satisfaction, place attachment and place brand attitude on positive citizenship behavior. Cities.17-11,38.